

Ne glasi se zvon. Le misel teh, ki so odšli od nas,
 in kakor pes pred vrati čaka čas.
 Od kod toliko kamenja do streh in više?
 Na dvorišču osel, kakor da je Krist prišel do hiše.

Ion Horea: Rojen 10. 5. 1929 v kmečki družini. Izdal zbirke pesmi: *Poezije*, 1956; *Steber v zenitu*, 1961; *Senca jagnedov*, 1965; *Koledar*, 1969; *Ne še*, 1972; *Verzi*, 1973; (*Izbrane pesmi*); *Platonova Oljka*, 1976. Nagrada Zveze pisateljev, 1962; nagrada Združenja pisateljev Bukarešta, 1972. Piše tudi pesmi za otroke.

Petre Ghelmez

SKOZI V gozdu, glej, svetloba živa,
 GOZD skoznjo senca gre, ničesar kriva —
 gre dekle, brez madeža na sebi,
 brani jo čebela in prikriva.

Kam? jo vpraša veter, pozveduje.
 Stoj! Ne hodi! Misel ji svetuje.
 Dekle seveda ne uboga —
 brez konca pot se ji ponuja.

Ko nekoč se mrak prikrade,
 čuti trnje, ki jo zbada,
 suhe veje, svetijo kosti se . . .
 Polna greha zdaj je trava mlada.

Ne more več nazaj, čeprav bi rada.

VILA Ptica —
 drobna
 kot lahen
 dim,
 ptica —
 drobna
 iz klena,
 od kod
 si padla
 na razpotje
 cest —

žgoče,
prepleteno,
razpotje zvezd?
Kraj
je žgoč.

Zarja
je žgoča.
Petje
je žgoče.
Trava
je žgoča.
Peresa
so žgoča.
Polet
je
žgoč.
Žgoč
je list.

Kamen — žgoč!

Ptica —
drobna.
Ptica
ognjena.
Ptica
tuja
in daleč
od sreče.
Ptica —
z mojim
truplom
v kljunu.

Petre Ghelmez: Rojen 2. 3. 1932. Zbirke pesmi: Ponikovanja; 1967; Oltar iz trave, 1969; Ris, 1972; Soneti 1974; Dogodki, 1976. — Tudi pisatelj za otroke. Prejel nagrado Akademije, 1974.